

SANTA KLARA AZPITIK

Santa Klara azpitik Galtzuan bitartea aukeratu eban arrantzarako. Komeni izatekotan, geien be, Irabaltza aurrera joanaz.

Bestetan ainbat aparixu eroaten ba zitun be, egun onetan, otzara barik, eskuko tangarte txikia eroan eban, eskuko aparixo batzuekaz.

Ikusten zan bere zeregiña ez zala besterik Kofradian jakin eragin eutsen agindua ukatzea baiño; deilariak artu eban erabagiari txis egitea baiño, edo ta berak esaten eban lez, belarri bate-tik sartu eta bestetik kanporatzea baiño.

Ez zan ausartu, nai ta gogoia euki, Txo´ri deitzen.

Bakarrik joango zan.

Etzetik itxasorako jantziekaz urteten ikusi eban andrak, gizon aren zorotasuna gogoratzen eban, besperakoak ikusita, era aretan urten bearragaz. Etxean iñor ez ete eukan zerbait esango eutsanik. Danak ekien bakarrik bizi zala, baiña urteera edo esakera orregaz zerbaiten naia agertzen eban. Bear ba da eurak oraindik ez ekiena, Kofradiko gizonak zerbait esan edo agintzea, edo besterik ezean euren aolkuren bat emotea.

Ez eukan Simon´ek orrelako kezkarik. Ez, eban nai, bestalde, tximini bako etxeko lapikutik jaten asi.

Ondardi´n, tximini bako etxe lez bi ezagutzen ziran: eleizea (parrokia) eta Kofradia. Eta nai ta batzuk, okertzen edo azurrak gogortzen igarri orduko, unore ta inkesak gorputzean ezagutzen asi orduko, Kofraditik jaten asi nai, illean al zana artuz, berak esaten eban, alargun eta umezurtzen oiñetakoak erosteko laguntza ozta-oztan emon eikean erakunde baten, indar geiago bear zala, al eban gizonei lan eragiñaz, bazkide eta gizartearen mesedean zerbait ekarri eragiñaz, laguntzak ornidu eta obetzen aleginduz. Eta orretan urteak ez eukela zer ikusirik, gizon bakoitzaren gordintasuna eta osasunak baiño.

Egun orretan bere pentsakerak orreik izanarren, bere gogo eta asmoa, bere kemen eta eragiña, iragarri eutsen erabagiari zela ala arpegia erakustea zan. Bere nortasuna erakustearren zan.

Nasa gaiñean, molla gaiñean, biotzekoa eukala ta azpaldi erretiratuta egoan Durdo´k, itxasorako asmoak igarrita, zerbait esan nai izan eutsan.

Nora-Simon?

Ardurarik?

-Bestela ez neutsun itanduko.

Bestetako tokira.

Zu ez zagoz burutik ondo.

Batzuk biotzetik baiño obeto.

Ez dozu, benetan, itxasora joateko asmorik eukiko? -Etxean egonda batzuk zelan zaindu eta jaso?

Ez egizu tentelkeririk esan. Atzokoa ikusita...

Atzokoa zer?

-Zer diñozu?

Sekula ez dozue errian egun txarrik ikusi. Portu madarikatu onetan ez dozue iñoiz txarragorik ikusi?

Baiña, Simon. Kontuan euki itxasoan burua bakarrik ez dala bear.

Irabaltza aldera joateko alik ez daukadalakuan?

-Edozer gertatuta be.

Atzo baiño egualdi bigunago dago gaur.

!Erriak zer esan leiken be!

-Sekula ez dot orrelako ardurarik euki.

-Ba dakizu...

Zer jakin?

Uste dot jakingo dozula...

-Esan, esan, zure esana ez da luzea izango-ta!

Ba dirudi deilariak atzo batu zirala.

-Bai gauza batzutarako prisa artu be.

-Diñuenez, bart batu ziran.

Orreik batu orde z banatu egin bear litzakez sarri. Zelan ipini leikez deilari, itxasora ez joatearren popako alderdia .erreten lagako leuken

gizonak?

Ori ez iñori esan.

Zegaitik ez?

-Zeu be batzarrean egongo ziñalako, eta egon ez ba ziña txarrago.

Esan esan...

Ba dakizu azpaldian zer igarrita nagon? Gizonik apan eta arolenak urteten dirala Kofradian nagusi. Nai eta berbetan jakin ez, zaratarik geien ataraten dabenak. Sagardautegiko eskoladuak.

Zure usteak dira orrek. Eta zeu be ez zara beti zuzen ibiliko.

Nik, besterik ezean, zuzen ibili nai beintzat, eta beste berbalapiko askok orixe be ez.

Boletorik ba daukazu zeuk, Simon?

Ze eskatuten dozu itaun orretan?

Ez, atzolakoa gertauta gero...

Zerbait jakin dozu?

Ez, nik...

-Esan argi.

Nik dakidana... ez, ez da ezer.

Biotzeko miña eukiko ez dozue ba, barruan gauzak ezin gordeta zabilte-ta? Zer entzun -edo jakin dozu? Boletoa kendu nai daustela?

Zerbait zabaldu da.

Esan edozeñeiri, ez dagola barrabillik niri ori kentzeko. Guzurrak errementauko dautsala ori nai dabenari, nigandik ori lortu baiño lenago.

Ogei urte ez daukazuz gero!

Bai, orraitik, batzuk aiña indar, adore eta gogo.

Eta gaur ba dakizue zer bear dan? Erdiak baiño geiagok ez daukena, zoritxarrez gogo.

Legea potozorrikeria da gogorik ez ba dago.

-Ori zeure pentsakera bat da.

-Pentsakera ez. Agertu, erakutsi egiten dot nik, oraintxe berbetan egingo dodan lez.

-Ez zaitez joan.

-Natorrenean buztanbaltzen bat edo ekarriko dautsut. Ba dakit zu gixarajo ori ez ziñala orrelako izango, osasunak lagundu ba leutsu-ta.

Biak alkarri begira geratu ziran.

Irribarrea egin eutsan Simon´ek.

Oraindik be, lepoan bigun-bigun jo eta esateko gogoia euki eban: Itxasoak, joan ezik, ez dau iñor alikatuko, Durdo adiskide.

Beste barik, aurrean euken arlanpan bera jatxi zan.

Erreka erdian egoan bere bateltxoa, baiña ankilla txikia jaurti eban bertara, kateatu eragin eta molla egalera urreratu. Urreratu baiño len salto egiteko adorea be euki eban. Atzeko lemia bere burdin ultzetan finkatu, bera erabili al izateko jezarlekuraño ago ipini, bere ankarteraño eltzen zala; erramua eskuratu, estrapua goitik bera sartu, toletari inkatu, gero besteagaz bardin egin, eta esker-eskuma arraunean asi zan, ibaian bera, ur geien egoan ubidetik.

Barruko nasaitasuna lakoa igarri eban. Kofradiako etxe aurretik igaro zanean.

Beste iñok ez eutsan ezetarako deitu.

Irakurlea: Unai Goieaskoetxea, Bilbao